

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาพยาบาล ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมและกลุ่มควบคุมที่มีการเรียนการสอนปกติตามประมวลรายวิชาโดยไม่ได้รับการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสม กลุ่มละ 20 คน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เสนอตามลำดับขั้นดังนี้

1. เปรียบเทียบพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองก่อนและหลังการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสม
2. เปรียบเทียบพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองหลังการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมกับกลุ่มควบคุม
3. เปรียบเทียบพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลการทดลอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองก่อนและหลังการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม โดยการทดสอบด้วยสถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองก่อนและหลังการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม

พฤติกรรม แสดงออกที่เหมาะสม	N	Mdn	Q.D.	T
ก่อนการทดลอง	20	116.5	3.125	
หลังการทดลอง	20	196.25	7	0**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 แสดงว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทำให้นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลหลังการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมมากขึ้น

2. เปรียบเทียบพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองหลังการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมกับกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบด้วยสถิติ The Mann-Whitney U Test ผลการทดสอบแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองหลังการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมกับกลุ่มควบคุม

พฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสม	N	Mdn	Q.D.	U
กลุ่มทดลอง	20	196.25	7	
กลุ่มควบคุม	20	121	4.25	0**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 แสดงว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมมากกว่านักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุมที่มีการเรียนการสอนปกติตามประมวลรายวิชาโดยไม่ได้รับการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมทำให้นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมมากกว่าการเรียนการสอนปกติตามประมวลรายวิชาเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลหลังการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมมากกว่ากลุ่มที่มีการเรียนการสอนปกติตามประมวลรายวิชาโดยไม่ได้รับการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสม

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองใน
ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลอง โดยการทดสอบด้วยสถิติ The Wilcoxon
Matched Pairs Signed-Ranks Test ผลการทดลองแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองใน
ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลอง

พฤติกรรม แสดงออกที่เหมาะสม	N	Mdn	Q.D.	T
หลังการทดลอง	20	196.25	7	
หลังการทดลอง 2 สัปดาห์	20	200.75	6.25	0**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 แสดงว่า นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกโดยใช้โปรแกรม
การฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมในระยะติดตามผล 2 สัปดาห์หลังการทดลองมี
พฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมมากขึ้นกว่าระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 นั่นคือนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองมีความคงทนของพฤติกรรมแสดงออก
ที่เหมาะสมและมีเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า พฤติกรรมแสดงออก
ที่เหมาะสมของนักศึกษาพยาบาลหลังการฝึกโดยใช้โปรแกรมการฝึกพฤติกรรมแสดงออก
ที่เหมาะสมในระยะติดตามผลมากกว่าระยะหลังการฝึก